

Pfv.IV.20.119/2013/8.szám

A Kúria a Kozák Ügyvédi Iroda pártfogó ügyvéd (ügyintéző: dr. Kozák Andrea ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Kiss Éva ügyvéd által képviselt alperes ellen egészségügyi dokumentáció kiadása iránt a Miskolci Törvényszék előtt 21.P.22.643/2011. számon megindított és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.347/2012/8. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 22. és 23. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesnek a 2007. január 7-i orvosi dokumentáció megismeréséhez való jogát, valamint ugyanezen dokumentumra vonatkozó őrzési kötelezettségét. Ezt meghaladóan a 2007. január 7-i orvosi dokumentációval összefüggő személyiségi jogsérelemre, valamint a nem vagyoni kártérítésre és a 11.500 forint vagyoni kártérítésre vonatkozó keresetet elutasította. Ezt meghaladóan a pert megszüntette. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 14.815 forint perköltséget. A le nem rótt 21.000 forint eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

A felperes fellebbezése folytán eljáró ítéltábla ítéletével az

elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét a 11.500 forint vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító rendelkezés vonatkozásában hatályon kívül helyezte és ebben a részben a pert megszüntette. A felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 11.973 forintra leszállította azzal, hogy annak megfizetésére a felperes 15 napon belül köteles. Mellőzte a pártfogó ügyvéd díjának viselésére vonatkozó megállapítást, egyebekben az ítéletet azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a 2007. január 7. napi orvosi dokumentáció helyett a 2000. január 7. orvosi dokumentációt kell érteni. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 6.350 forint másodfokú perköltséget. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjáról úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Határozata indokolásában az ítéeltábla megállapította, hogy nyilvánvaló elírás folytán került az első fokú ítélet rendelkező részébe a 2007. január 7-i fogorvosi kezelés, helyesen az a 2000. január 7-i kezelésre vonatkozott.

Az ítéeltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a 2000. január 7-i fogorvosi kezelés dokumentációjával összefüggésben, az azok megismeréséhez fűződő személyiségi jog megállapításán túl a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítására és emiatt nem vagyoni kártérítésre irányuló kereseti kérelmeket. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Etv.) 3. § c) pontja, 24. § (1) és (3) bekezdése, valamint a 24. §-a, továbbá az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 6. §-a és 30. § (1) bekezdése szerint az alperest terhelte a dokumentáció őrzésének kötelezettsége, amit felróhatóan megszegett, ezért a Ptk. 75. § (1) bekezdése és a 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesnek ezen orvosi dokumentáció megismeréséhez való jogát, mivel nem megfelelően őrizte az egészségügyi dokumentációt.

Az ítéeltábla utalt arra, hogy a felperes csak általánosságban hivatkozott a tájékoztatási kötelezettség megsértésére, de nem jelölte meg azt a konkrét bizonyításra szoruló tény, amivel összefüggésben elmaradt a szükséges tájékoztatás és emiatt nem került lefolytatásra valamely releváns bizonyítás, ami végső soron részleges pervesztességét eredményezte.

Az ítéeltábla megállapította: a felperes 2012. február 8-án terjesztette ki keresetét 11.500 forint vagyoni kár megtérítésére, amikor már folyamatban volt a közjegyző előtt a fizetési meghagyásos eljárás és az alperes ellentmondása folytán ezen eljárás perré alakult. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 130. § (1) bekezdésének d) pontja és a 157. § a) pontja alapján az elsőfokú bíróság a vagyoni kártérítés iránti keresetről nem

dönthetett volna érdemben, a pert e körben meg kellett volna szüntetnie. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, ezért az ítéletábró az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 251. § (1) bekezdése alapján ebben a vonatkozásban hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette. E tekintetben nincs annak jelentősége, hogy - a felperes fellebbezésében előadottak szerint - a vagyoni kártérítés iránti pert a Miskolci Városi Bíróság megszüntette, mert az bírt relevanciával, hogy a másik eljárás a kereset kiterjesztése időpontjában folyamatban volt.

Alaptalanul sérelmezte a felperes a jogerős elbírálást követően újból előterjesztett kereseti kérelmei tárgyában a per megszüntetését, amelyre a Pp. 157. § a) pontja alapján került sor.

A Pp. 80. § (2) bekezdése alapján a 2.842 forint perköltséggel összefüggésben előterjesztett fellebbezést megalapozottnak ítélte, mert a felperes kiterjedt levelezésre kényszerült a kezelését végző fogorvosokkal és a hatóságokkal, amelynek megtörténtét igazolta. Ez a költség a Pp. 75. § (1) bekezdése szerinti perköltségnek minősült, ami feleslegesen merült fel, ezért annak megtérítésére az alperes a per eldöntésére való tekintet nélkül köteles.

A pernyertesség-pervesztesség arányát $1/3 - 2/3$ arányban állapította meg és ennek megfelelően rendelkezett a perköltség viseléséről.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak a megszüntetésre és az elutasításra vonatkozó megváltoztatását, másodlagosan a hatályon kívül helyezést és új eljárásra utasítást kérte. Az alperes perköltsége vonatkozásában kérte annak megállapítását, hogy saját költségét az alperes viseli, másodlagosan pedig annak csökkentését kérte. Pernyertességének arányára tekintettel költségei megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Kérte az alperes költségére vonatkozó, másodfokú ítéletben meghatározott határidő hatályon kívül helyezését. Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban 7.790 forint, a másodfokú eljárásban 800 forint, míg a felülvizsgálati eljárásban 1.595 forint költsége merült fel.

Sérelmezte, hogy nem kapott tájékoztatást a bizonyításra szoruló tényekről, ezért a bíróság megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdését. Az 1/2009. PK vélemény alapján az ügyre vonatkozó egyediesített valamennyi kereseti kérelemre kiterjedő tájékoztatást kellett volna kapnia.

Álláspontja szerint a bíróság a tényállást nem tárta fel, indokolási kötelezettségének a Pp. 221. § (1) bekezdése szerint nem tett eleget. Megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését, amikor megalapozatlan jogi következtetést vont le. Előadta, hogy nem kérte a keresete azon részeit elbírálni, amiről korábban részítéletet hoztak, illetve az elsőfokú bíróság 2. sorszámú végzése nem tartalmazott erre vonatkozó tájékoztatást. Ezért ezen pontokra vonatkozóan jogsértő a per megszüntetése, mert nem képezte a jelen eljárás tárgyát. A 11.500 forint vagyoni kártérítés tekintetében a

bíróság nem végzett vizsgálatot, holott azt érdemben kellett volna elbírálni. Jogsértőnek tartotta az alperes ügyvédi költségeinek megfizetésére kötelező rendelkezést is, mert a 21.P.22.291/2006/73. számú ítéletben a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes állja a saját költségeit, mivel a pernyertesség-pervesztesség aránya közel azonos. Jelen ítéletekben is azonos annak a megállapítása, hogy mikor követett el az alperes jogsértést, ezért ellentmondásos, hogy jelenlegi döntésében a bíróság a felperes kárára határozta meg a pervesztesség-pernyertesség arányát. Nem tartalmazza azt sem az ítélet, hogy milyen számítással határozta meg ezt az arányt. Emellett a 2/3 pervesztesség arányból leszámítva az 1/3 pernyertességet, csak az 1/3 arányú költséget lehetett volna az alperesnek megítélni. A költségfizetésre kötelezés azért sem állapítható meg, mert a jelen eljárásban a bíróságnak nem kellett azokról a kérdésekről határozatot hoznia, amelyre vonatkozóan korábban már részítélet született. Az ítélet kiegészítésére a Legfelsőbb Bíróság a bíróság mulasztása miatt utasította az elsőfokú bíróságot, mert nem döntött a 2000. január 7-i dokumentáció vonatkozásában a másodlagos kereseti kérelemről. A bíróság az ítéletekben nem rendelkezett a felperes perrel felmerült költségei megtérítéséről, illetve azt nem számította be. A 2.842 forint költség csak a nyertességtől, veszteségtől függetlenül kért költség, ami nem egyenlő a perrel felmerült költségeivel, így nem egyenlő az alperes 1/3 pervesztessége után fizetendő teljes költség 1/3-ával. Hivatkozott arra is, hogy az alperes fellebbezéssel, kiegészítési kérelemmel nem élt az első fokú ítélet ellen a perköltség vonatkozásában, így a másodfokú bíróság a Pp. 215. §-a alapján nem határozhatott volna arról.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felperes felülvizsgálati kérelmét alapvetően eljárásjogi szabálysértésekre alapította. A Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése alapján az eljárási szabálysértés csak akkor vezet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, ha az az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt. A perbeli esetben azonban ilyen eljárási szabálysértés nem történt.

Az ítélet tábla a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, a lefolytatott bizonyítási eljárás okszerű mérlegelésével állapította meg, amelyre alapított jogi következtetése is helytálló. A másodfokú bíróság döntését a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően, kellő módon meg is indokolta.

Tévesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az ügyben eljáró bíróság megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdésében és az 1/2009. PK véleményben foglaltakat.

A felperes nem jelölte meg, hogy az eljáró bíróságok a jogvita érdemi elbírálása szempontjából mely bizonyításra szoruló tény tekintetében nem tettek eleget a fentiekben előírt tájékoztatási kötelezettségüknek, ami a felperes pervesztességét eredményezte. Az eljáró bíróságok részéről ilyen mulasztás nem volt megállapítható, ezért ez a felülvizsgálati érvelés sem alapozta meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

Az ítélet tábla jogszabálysértés nélkül hagyta helyben az elsőfokú bíróságnak a felperes korábban előterjesztett és fenntartott kereseti kérelme tekintetében a per megszüntetésére vonatkozó rendelkezését a Pp. 157. § a) pontja alapján.

Helytállón határozott a jogerős ítélet a per megszüntetéséről a felperes vagyoni kárigénye vonatkozásában. Miután a felperes ezt a követelését 2012. február 8-án terjesztette elő, amikor már folyamatban volt e tárgyban a peres eljárás, a Pp. 157. § a) pontja és a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a pert e vonatkozásban meg kellett szüntetni.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta a megállapított perköltség összegét is.

Az ítélet tábla ítéletében 2.842 forinttal csökkentette az alperes javára megállapított elsőfokú perköltséget, amely a per eldöntésére tekintet nélkül megillette a felperest. Ezen túlmenően mind az elsőfokú, mind a jogerős ítélet részletesen és helytállón, a Pp. 81. § (1) bekezdésének és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésének megfelelően tartalmazta a perköltség megállapításának módját, a pernyertesség-pervesztesség helyesen megállapított arányára tekintettel. Mindezekre figyelemmel a felperes megalapozatlanul vitatta a jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel költsége, ezért arról nem kellett rendelkezni.

A Kúria a Pp. 87. § (2) bekezdésének megfelelően határozott a pártfogó ügyvéd díjának viseléséről.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes költségmentessége folytán az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint.

Budapest, 2013. november 6.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

Vné

A kiadmány hitelél:

tisztviselő